

Na-va-va
Na-va-va-va
Na-va-va

Αυτή η μουσική είναι ποιήματα, σε διάφορα σχήματα (Na-va-va)
Το μούτρο δεν κρατάει τα προσχήματα (Na-va-va)
Αν δεν το νιώθει πείσ' τονα, εδώ σε θέλω μάγκα μου στα δύσκολα (Na-va-va)
Απόλυτα κι ασύστολα, να πολεμάς το σύστημα
Και μπάστα, αδερφέ μου, μπάστα
Μύρισε τη γλάστρα, πάρε μια ανάσα (okay)
Αγκάλιασε το φάσμα (aha), των γενεών το χάσμα
Κυνήγα τα όνειρά σου αφού μετρήσουμε τα άστρα (Immune)
Τσαλακωμένος, θέλω να το ζω μακριά απ' τα χνάρια σας
Γαμώ την ψεύτικη την περηφάνια σας (a-ah!)
Το κλίμα δε σηκώνει συγχάρη και δανεικά
Ακούγαμε κι όταν μιλάγατε ψιθυριστά, είπα (t-sah!)

Μέσα στα μάτια σου χάνομαι
Μείνε να δεις πώς αισθάνομαι
Κράτα με δίπλα σου, κράτα με (ooh-oh-oh-oh-oh)
Από τα λάθη δεν πιάνομαι
Παρεξηγούμαστε, βράζουμε (aha)
Μα ό, τι μπορώ θα το κάνω, ναι (ναι, ναι, ναι)
Κι άλλο προσπαθώ (oh, oh, oh)
Αν μ' αγαπάς (aye!) (oh, oh, oh)
Να πολεμάς (oh, oh, oh, aye!)
Στα δύσκολα, να είσαι εκεί ξανά (να είσαι εκεί ξανά)
Να μην ξεχνάς (Να μην ξεχνάς)
Να μη με πονάς (Να μη με πονάς)
Και θα σου φιλάω τα χέρια γυμνά

Είδα τα ύψη στο βουνό, δε φοβάμαι μην πέσω
Δεν έχω αφήσει ούτε ένα live τους φίλους μου απ' έξω
Είχα ποδήλατο μικρός και δυο ρόδες να παίζω
Τώρα βασίζομαι στα πόδια μου, είπα θα τρέξω
Στο νέο σπίτι τα σκυλιά βρήκαν την άπλα τους (ah, ah)
Και στο σαλόνι έχουνε φτιάξει τη φωλιά (woo!)
Κατάφερα να μην τα βλέπω να κρυώνουν
Να με γλείφουν όλη μέρα να μην είναι νηστικά
Οι χορηγοί μου μ' αγαπάνε σαν τον Messi
Μα εγώ θέλω ηχεία κι ακουστικά
Οι χορηγοί με αγαπάνε σαν τον Messi
Μ' έχουνε για παιχταρά και στέλνουν ποδοσφαιρικά
Το 'φτιαξα το studio μας, προχωράμε, πάμε στ' άλλο
Το 'φτιαξα το μαγαζί μας, προχωράμε, πάμε γι' άλλο
Το 'φτιαξα το σπιτικό μας και δε μοιάζει στάλα μ' άλλο (δε μοιάζει στάλα μ' άλλο)
«'Ντάξει, Νίκο, όχι άλλο», κι όμως θέλω παραπάνω
Έχω γυναίκα μα ξέρει όλη την αλήθεια
Πως έχω σχέση με τα φώτα του κτηρίου (παντού)
Πως κάποια βράδια που αργώ να 'ρθω στο σπίτι μας
Χαζεύω ερωτευμένος την όμορφη Ηρακλείου
Έχω τον δίσκο έτοιμο να τους πάρει κεφάλια
Και μια παρέα να τ' ακούει, στ' αρχίδια μου τ' άλλα
Δώδεκα στάσεις απ' το studio με μετρό
Μα πλέον όντως δεν αργώ γιατί το 'κανα εξοχικό, Dani

Μέσα στα μάτια σου χάνομαι
Μείνε να δεις πώς αισθάνομαι
Κράτα με δίπλα σου, κράτα με (ooh-oh-oh-oh-oh)
Από τα λάθη δεν πιάνομαι
Παρεξηγούμαστε, βράζουμε (aha)
Μα ό, τι μπορώ θα το κάνω, ναι (ναι, ναι, ναι)
Κι άλλο προσπαθώ (oh, oh, oh)
Αν μ' αγαπάς (aye!) (oh, oh, oh)
Να πολεμάς (oh, oh, oh, aye!)
Στα δύσκολα, να είσαι εκεί ξανά (να είσαι εκεί ξανά)
Να μην ξεχνάς (Να μην ξεχνάς)
Να μη με πονάς (Να μη με πονάς)
Και θα σου φιλάω τα χέρια γυμνά

Το τίμημα της εξέλιξης είναι ο πόνος
Ποιος είναι αληθινός το δείχνει μόνο ο δρόμος
Όταν είμαι στις καλές μου, δε με πιάνει ούτε ο χρόνος
Ρομαντικός κι ευγενικός, σκληρός σαν δολοφόνος
Αυτή η ζωή είναι μαραθώνιος μ' εμπόδια
Γέμισε η χώρα με παπούτσια στα καλώδια
Πρόσεχε λιγάκι πώς θα πάρεις τη στροφή
Κάποιες μαλακίες δεν έχουνε επιστροφή
Έριξα δάκρυα πικρά, μου άφησαν χάλια γεύση
Την ασχήμια του κόσμου αυτού μετατρέπω σε τέχνη
Για 'μένα, μάγκας είναι αυτός που ό,τι αγαπάει στηρίζει
Τρώει χαστούκια απ' τη ζωή, βρίσκει θάρρος και συνεχίζει
Να εκπληρώσεις τα όνειρά σου, δίπλα σου θα σταθώ
Μωρό μου, μη φοβάσαι τίποτα, εγώ είμαι εδώ
Αυτός ο κόσμος γίνεται όλο και πιο χαοτικός
Ο γορίλλας βάζει πλάτη, στέκεται δυνατός
Με προσέχει ένας Θεός, η φωνή μου ακουμπάει το χέρι του
Κάπου στην Αθήνα έχω φίλο τον μπαρμπέρη του
Ο λόγος μου αιχμηρός, με ακρίβεια σαν φαλτσέτα
Ο στίχος είναι ωμός, αλλά έχει φινέτσα ([?] από τον δρόμο)
Να είσαι ο εαυτός σου, αυτό το κόλπο πάντα πιάνει
Κάν' το σαν τον Μίλτο, κάν' το σαν τον Γιάννη
Θα ανταμειφθεί όποιος δε φοβάται να ρισκάρει
Κανένας δεν κερδίζει αν πρώτα δε μάθει να χάνει (eh-eh)